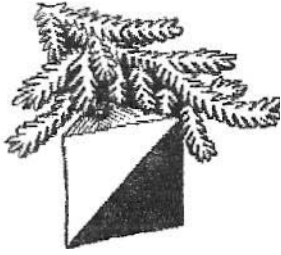
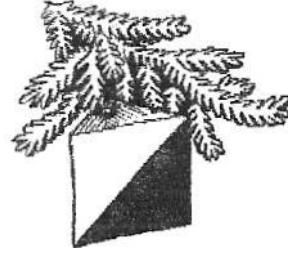
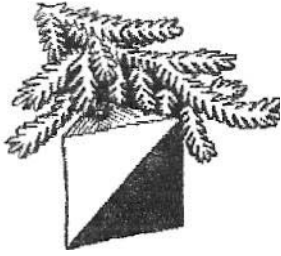
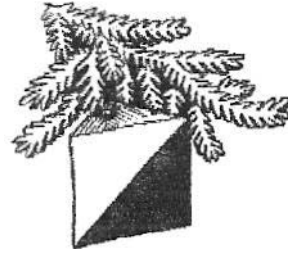

Minnesbilaga

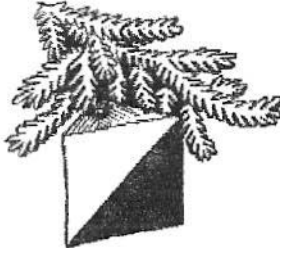
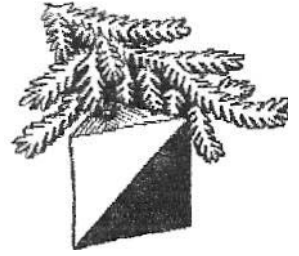

Luffarnytt nr 6 september 2005

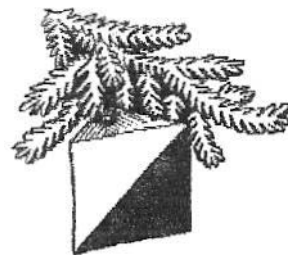
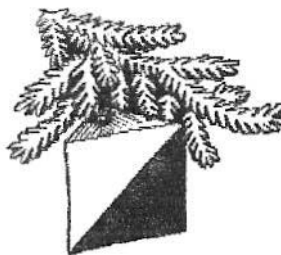
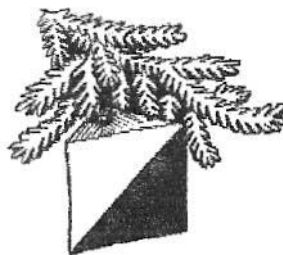
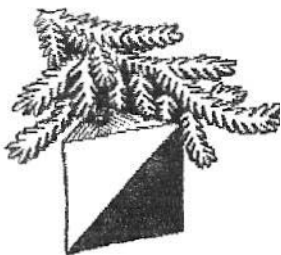
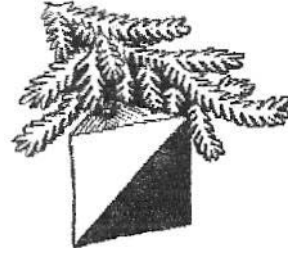
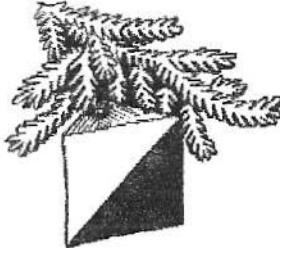
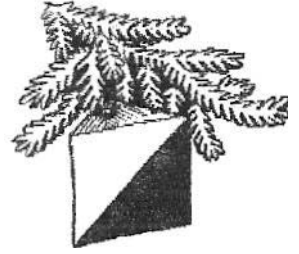
Folke Franzon

Lars Carlquist

Poa Sivertzen

Vincent Landén

LARS CARLQUIST TILL MINNE

Torsdagen den 15 juni vid Gamla Skogsluffares årliga träff, "70-iaden", traditionellt avhållen i Brotorp, kunde vi för sista gången höra Lasse berätta om händelser han mindes, främst då om Brotorp.

Knappt två månader senare fick Skogsluffarkamraterna sorgebudet. Tisdagen den 9 augusti avled Lasse efter några dagars sjukdom. Lasse blev 93 år och sörjes närmast av sonen Tomas med familj.

Efter anmälan till Riksidrottsförbundet 1934 om klubbens bildande blev Lasse som ordförande mycket engagerad i styrelsearbetet. Även 1935-37 var han v. ordförande samtidigt med studier vid KTH som civilingenjör inom väg- och vattenbyggnadsbranschen. 1938 fick han arbete som väg- och broprojektör i Örnsköldsvik och tävlade för Friska Viljor. Han blev bl.a. DM-mästare i budkavle (1:a på tredje sträckan) och representerade Ångermanland på SM 1940 (67:a).

Helhjärtat deltog han i utbrytningen från Friska Viljor och bildandet av specialklubben Nolaskogsarna. 1942 blev Lasse skogskarlar för sina insatser aktivt och som ledare.

Jubileumsår för Skogsluffarna och äktenskap för Lasse, som gifte sig 1944 med skön Astrid i Örnsköldsviks kyrka, där mor Majas Sofia flickor bildade häck utanför kyrkporten. Samma år flyttade det nygifta paret till Stockholm och året därpå var Lasse tillbaka i klubbstyrelsen som v. ordförande, en post som han innehade t o m 1972. Därefter följde Lasse klubbarbetet som ständig styrelseledamot.

Som rutinerad föreningsmänniska och eldsjäl har vi honom att tacka för mycket. Hans engagemang i ungdoms satsningen 1950-52, hans välskrivna inlagor till myndigheter och förbund, hans organisatoriska kunnighet allt från transporter av ryggsäckar från start till mål vid 40- och 50-talens arrangemang till tävlingsledare för St Erikstavlen i Skid OL 1963 och för nationell tävling vid Össebygarn 1964.

Brotorp var alltid ett kärt objekt för Lasse. Han har haft sin del i alla arrendeavtal under åren, speciellt det av årgång 1977 inför Brotorps renovering. Vi minns hans initiativ i vattenförsörjningen med sponsrad brunnsborrning, hans insats till tryggad tillfartsväg med skyltning från Tåtorpsvägen. Dessutom fick Lasse staden att tillskjuta medel för vår belysning från grinden till parkvägen. Naturstädning kring Brotorp under många år, inbindning av Luffarkaveln 1946-90 och minnesmontern i soffhörnet var initiativ signerade Lasse.

Utanför klubben har Lasse varit mångårig präntare i Stockholms Skogskarlar, ordförande och ledamot i Stockholms Skidförbunds Skid OL-kommitté, klubbens representant under 20 år i Sofia respektive Åsö föreningsråd samt medlem i SOFT:s kursråd.

Som aktiv i luffartröjan kan nämnas hans medverkan i 10-milaetten 1945 (laget 19:e), 1946 (laget 9:a) och 1951 (laget 9:a).

Noggrannhet vid all sin planering kännetecknade Lasse. Han var verbal och mån om att vårda språket, inga svordomar och slangord kom till uttryck.

Klubben har förlorat en urluffare och en sann kamrat. För Lasse var klubben ALLT.

Vila i frid Lasse!

Skogsluffarkamrater genom Bertil T

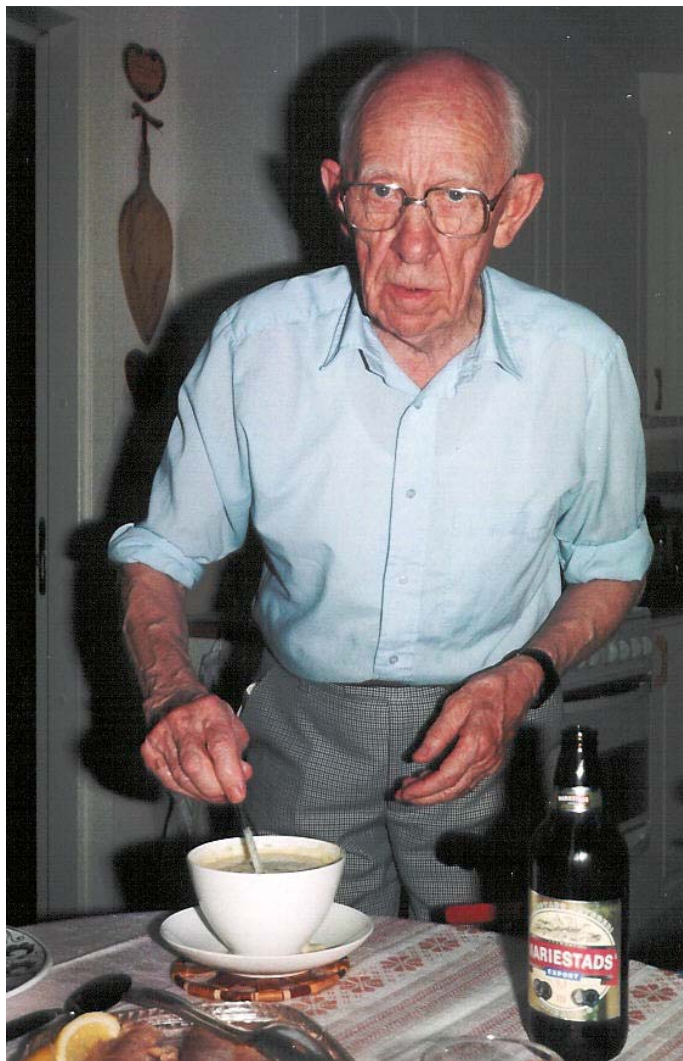
Vännen Folkes jordfästning

ägde rum onsdagen 24 augusti i Östra Vingåkers kyrka en strålande vacker sensommardag. Förutom de allra närmaste hade ett stort antal vänner och bekanta, så även ett 20-tal Skogskarlar och Skogsluffare infunnit sig i kyrkan för att följa Folke till den sista vilan. Ett hav av blommor omgärdade bären. Skogsluffarkamraterna defilerade runt kistan med den på Skogskarlar vis symboliska grankvisten som nedlades på bären. K.G. Nilsson läste:

Vid en Skogskarls bår:

**Nyingen svalnat och skogskarlasången
ljuder så stilla från skogarnas värld.
Kämpen den trofaste, gode, är gången,
med segrarens krans till en ljusare värld.
Hav tack, du skogskamrat!
Hav tack, du skogskamrat!
Susa till ro, du vår svenska skog!**

Efter begravningsakten träffades alla till en minnesstund.
Rune.

Folke Franzon

21 januari 1919 – 11 augusti 2005

Deltagarna är från vänster: Göran Hyttfors, Tommy Ljusenius, Bosse Hedström, K.G. Nilsson (talman Skogskarlar), Yngve Ström, Bertil Franzon, Lars Hagberg (Skogskarlar), Rune Englund, Tony Millbrant, Bertil Törnqvist, Birger Andersson, Lennart Dahlberg (Skogskarlar), Björn Ekblom, Bengt Åman, Omar Magnergård, Gunnar Liljedahl och Sven Gärderud.

Stor luffarskara tog farväl av Folke Franzon

Vi var 15 skogsluffare som en varm och solig augustidag tog farväl av Folke Franzon i Östra Vingåkers kyrka. I den gifte sig Folke och Ruth. På kyrkogården där finns nu hans viloplats invid hustruns.

Folke blev 86 år och några månader. De sista åren var han sjuk. Men intresset för orienteringen och Skogsluffarnas OK var obrutet. Med rullatorns och kamraters hjälp tog han sig till upploppsfallan vid VM i orientering i Västerås i fjol. Han var med vid Gamla Luffares jullunch i fjol. Trots smärtor höll han in i det sista kontakt med klubbkamrater, bland dem Sven Gärderud.

-Folke var idérik, kunnig, anspråkslös, betonade Sven i bilen hem. Ofta hade han ett leende på läpparna och uppmuntrande ord i beredskap. Det var framför allt Folke som förde fram Skogsluffarna till en av landets främsta orienteringsklubbar. Han var ju själv duktig orienterare.

Sedan 1967 var Folke Franzon ständig styrelseledamot i Skogsluffarna, dessförinnan under 14 år klubbens ordförande, än tidigare styrelsemedlem i nio år. Han var tävlingsledare för åtskilliga DM-arrangemang och nationella tävlingar, var tävlingsledare, banchef eller hade andra topposter i 10-mila under 15 år, satt sju år som styrelseledamot i Stockholms orienteringsförbund och hade under 32 år en rad styrelseuppdrag för Svenska orienteringsförbundet, bland annat som bankkontrollant vid flera SM-tävlingar. Han var även under tio år kassör i Skogssportens gynnare.

Folke tillhörde under sina första tio år i vår klubb huvudstadens elit, vann många individuella segrar men var framför allt en säker budkavlelöpare. Han medverkade bland mycket annat till Luffarnas seger i Kopparkavlen 1956 och vår andraplats i Siljanskavlen året efter. I 21 år sprang han i Luffarnas förstalag i 10-mila.

1952 fick han hoppa in som reserv i landskampen mot Finland. Folke blev 6:a, bäste svensk.

Han föddes och växte upp i byn Hasselstad utanför Ronneby i Blekinge. Där bildade han som 15-åring ortens idrottsförening, Hasselblads AIS.

Pappa Gottfrid arbetade på ett fraktfartyg, som torpederades i februari 1940 norr om Skottland.

21-årige Folke, som höll på att utbilda sig till ingenjör, fick nu ta över ansvaret för familjen: mamma, den fyra år yngre brodern Bertil (även han skogsluffare), Yngve (elitorienterare i Skogsvandrarna) samt systemen Kajsa.

När Folke några år senare flyttade till Stockholm var Skogsluffarna det naturliga klubbvalet för honom, vilket vi alla har all orsak att känna tacksamhet över.

Folke var en man med självständiga men väl grundade åsikter. Han var arbetsvillig och flyhänt som få, något som även kom hembygdsrörelsen till del. Han var mycket aktiv i Huddinges hembygdsförening och fortsatte i Östra Vingåkers när han och Ruth 1986 lämnade Segeltorp och flyttade till Katrineholm.

Vid jordfästningen vittnade hembygdsföreträdare om att manus nu ligger färdigt för en skrift om torpen i Östra Vingåker. Ett verk av Folke Franzon. Trots sjukdom och plågor hann han fullfölja sin uppgift. Typiskt Folke, hade han åtagit sig något såg han också till att det blev utfört

*Omar Magnergård
Bertil Törnqvist*

VINCENT LANDÉN

Vincent "Vicke" Landen har avlidit den 15 juli i år 91 år gammal och sörjes närmast av sin fru Ingrid. Vicke blev medlem i klubben 1935 men tillhörde väl inte de trogna skärmlätarna. Desto mer intresse lade han ner på "gänget av glada boys". Han var delaktig med manus vid klubbrevyerna på Nackanäs och Herrgårn och var som medlem i olika festkommittéer en mästare i att skriva roande kallelser till fester och jubileer. Vi har också läst hans dräpande kåserier i tidiga exemplar av Luffarkaveln. Som revisor verkade Vicke åren 1937-45 och 1955-2002 (senare år i Gamla Skogsluffare).

Genomgången kurs vid Schartaus handelsinstitut blev grunden för Vickes yrkesval. Han blev en mästare i maskinskrivning och stenografi. 1935 vann han som ende manlige deltagare bland hundratals unga damer en stor maskinskrivningstävling i Stockholm. Under många år arbetade han bl.a. som riksdagsstenograf, ett krävande arbete, speciellt vid s k nattmanglingar.

Vicke var lättsam, hade alltid någon rolig historia att förtälja. Men han var också djup. Ur hans pärm "Funderingar" har framkommit nedan bifogade vers och tankeställare.

Vi Skogsluffare tackar Dig för alla år.

Bertil T

DAGSTIDNINGEN

Den kommer på morgonen som en efterlängtdad vän
och dagen därpå den kommer igen,
din tidning, i vilken du läser och lär
om nyheter, konst och någon premiär,
om politik och böcker och om allsköns gyckel
och, ifall du står ut, om loppet på cykel.

Din tidning berättar om resor och krig
och bidrar till att skapa en och annan intrig.
Den tillhandahåller också ibland litet skvaller
om folket som dväljs bakom insynens galler.
En dag skall din tidning också ditt namn sprida.
Då är du kanske redan på en annan sida.

Vincent Landén

Poa in memorian.

Skogsluffarnas Grand Old Man, Poa Sivertzen är död. Han blev 95 år. Han kom med i Skogsluffarnas OK år 1939. Det var då det verkliga intresset för skidor och orientering väcktes, mycket beroende på de gamla kompisarna i KFUM-Söder.

När det gäller orientering minns man Poa främst från klubbmatcherna mot Ludvika. Poas största framgångar kom på skidor, såväl i längdåkning som i backhoppning. Så här berättade Poa själv en gång: År 1940 eller 1941 ställde Skogsluffarna upp i Skansenstafetten i konkurrens med den svenska skidlöpareliten. Tage Carneborn var startman. Han gjorde sensation genom att växla i tätklungan vid Ornässtugan där jag övertog stafetten. Jag höll mig kvar i täten till Blockhusudden. Då tog mjölksyran över så jag hade väl tappat 7-8 placeringar när Göran Andrée gick ut på sista sträckan. Poa avslutade sin skidkarriär med att bli klubbmästare

Poa är presenterad i Svenskt Konstnärslexikon som inrednings- och teaterarkitekt. Under åren 1927-31 var Poa elev vid Tekniska Skolans konstindustriella avdelning och fick senare även utbildning vid Konst-och Hantverksskolan i Köln under några år.

Som utbildad inredningsarkitekt och med mångårig erfarenhet som scenograf blev Poa ofta anlitad inom såväl film- som TV-branschen. Så här säger Eddie Levin, TV-producent och en av Poas uppdragsgivare: Jag har ju haft förmånen att arbeta med Poa och jag vet att många inom film och TV instämmer när jag säger att Poa var professionell! Hans klokhets och kunnighet när det gällde såväl dekor som inredning var allmänt omvitnad. Så sent som vid 82 års ålder kallades han till Karlstad för att göra dekor till Café Solsta. Poa hade lösningar även på de mest komplicerade bildkompositioner, alla minns väl "Teskedsgumman" där Poa skapade för en vanlig tv-publik fascinerande och förvånande effekter. Så långt Eddie Levin.

Poa:s arbetslivserfarenhet gjorde honom till en av de skickligaste i sitt yrke i Sverige där han samarbetade med alla kända film- och tv-regissörer under många år.

Poa var även en duktig konstnär vilket vi inom Skogsluffarna har haft glädje av under alla år. Det är många gamla skogsluffare som under årens lopp någon gång förärats en eller flera av Poas akvareller!

Poa tillbringade sina sista dagar på Nacka sjukhus. Vid ett av de besök dottern Cecilia gjorde satt Poa vid fönstret och tittade ut över Nackaskogen och sa: -Där borta ligger Brotorp. Ja Brotorp och Skogsluffarna fanns alltid i hans hjärta. Enligt Poas önskan var det många som, i stället för blommor, skänkte pengar till Gamla Skogsluffare.

Lars Ruuth

